

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7Csp/86/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821201591
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladislav Ďurkáň
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2022:6821201591.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, sudcom Mgr. Vladislavom Ďurkáňom, v právnej veci žalobcu Z.J. H., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. S. XXX, XXX XX S., právne zastúpeného: JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zast. JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho č. 16, o zaplatenie 1 522,21 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi sumu 1522,21 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne počnúc od 21.11.2021 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručенou súdu dňa 21.10.2021 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1522,21 Eur s príslušenstvom, ktorá suma má predstavovať bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Svoju žalobu odôvodnil tak, že dňa 06.12.2012 mali žalobca so žalovaným uzatvoriť Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200050161 (ďalej v texte aj len „Zmluva o úvere“). Na základe predmetnej Zmluvy o úvere mal žalovaný poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.500 Eur. Reálne bola žalobcovi dňa 06.12.2012 poskytnutá suma 1.392,12 eur (suma 1.500 eur znížená o poplatok za „dohodu o poskytovaní služby“ vo výške 107,88 eur). Následne dňa 29.12.2014 bol poskytnutý revolvingový úver vo výške 678,76 eur. Celkovo žalovaný poskytol žalobcovi sumu 2.070,88 eur. Primárne žalobca poukázal na absolútnu neplatnosť Zmluvy o úvere, ktorú možno vyvodíť zo skutočnosti, že nedošlo k jej uzavretiu v zmysle princípov platných pre občiansko-právne vzťahy pri uzatváraní zmlúv. Ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (t.j. súhlas s návrhom) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje zmenu obsahu, považuje sa za odmietnutie návrhu ako celku a za splnenia podmienok v § 43a ods. 1 OZ za nový návrh so zmeneným obsahom. Bod 5. Zmluvy o úvere („Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v EUR“) považuje žalobca za návrh zmluvy. Uvedený bod vypíňal žalobca, čo je zrejmé z poznámky v zátvorke „vypíňte“ a vypíňal ho dňa 28.11.2012 v Revúcej, kedy žalobca na Zmluvu o úvere pripojil svoj podpis. Dávame do pozornosti bod 5., ktorý obsahuje: predpokladanú RPMN za úver : 70,01 % predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu : 63,32 %. Bod 6. Zmluvy o úvere („Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v EUR“) doplnila žalovaná spoločnosť, čo je zrejmé z poznámky v zátvorke „nevypíňajte“ a doplnila ho dňa 06.12.2012 v Bratislave, kedy žalovaný na Zmluvu o úvere pripojil svoj podpis. V danom bode, ktorý má byť považovaný za prijatie návrhu, boli uvedené iné údaje ako v bode 5. zmluvy. Poukázal na údaje v bode 6, ktoré sú totožné s

údajmi v prílohe Oznámenie veriteľa o chválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8200050161: RPMN za úver : 67,44 %, predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu : 60,49 %. Z uvedeného je zrejmé, že jednostranný úkon „návrh zmluvy“ zo strany žalobcu a jednostranný úkon „prijatie návrhu“ zo strany žalovaného nie sú zhodné, keďže zo strany žalovaného došlo pri prijímaní návrhu zmluvy k zmenám v údajoch oproti údajom v návrhu žalobcu. S poukazom na uvedené mal žalobca za to, že k platnému uzatvoreniu Zmluvy o úvere nedošlo a je nutné ju posudzovať ako neplatný právny úkon. Napriek tomu, že Zmluvu o úvere považuje žalobca primárne za absolútne neplatnú, podporne poukázal na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého na základe Zmluvy o úvere. Predmetná Zmluva o úvere neobsahuje hneď niekoľko obligatórnych náležitostí požadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere (ďalej len „ZoSÚ“) a súčasne v nej nachádzame viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázal na absenciu zmluvných náležitostí v zmluve o úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne

- podľa písm. c): adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - údaj v zmluve o úvere absentuje

- podľa písm. f): doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - zmluva o úvere neobsahuje termín konečnej splatnosti

- v súlade s písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie - prvým nedostatkom predmetnej Zmluvy o úvere je nesprávne uvedenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru 1.500,00 Eur. Z listiny Platby Z. H. je zrejmé, že na účet žalobcu bolo dňa 06.12.2012 odoslaných len 1.392,12 eur Eur. Žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.392,12 Eur, teda nie vo výške 1.500,00 Eur, ako to je uvedené v Zmluve o úvere.

- v súlade s písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru - v zmluve o úvere bol dohodnutý úrok vo výške 70,01 % ročne, resp. 76,21 % pri revolvingu. Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (december 2012 pri spotrebiteľskom úvere do 5 rokov) dosahovala 10,58 % ročne. Dohodnutý úrok z úveru medzi účastníkmi cca 7 násobne presahuje priemernú úrokovú mieru z úverov poskytovaných v tomto období bankami. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka (dobré mravy) ako aj § 39a Občianskeho zákonníka (úžera) a teda nesmie sa priecť dobrým mravom alebo napíňať skutkovú podstatu úžery, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.07.2009 vydané vo veci 1MCdo1/2009). Vzhľadom na uvedené dohoda o výške úrokov sa považuje za neplatnú, a preto tento úrok žalobcovi nemôže byť priznaný a náležitosť za platne nedojednanú.

- v súlade s písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť - údaje o RPMN uvedené v bode 5) Zmluvy o úvere, nie sú zhodné s tými, ktoré žalovaný doplnil do bodu 6) predmetnej Zmluvy o úvere (bližšie pozri čl. II žaloby). Nesprávnosť údajov je zrejmá aj porovnaním údajov o výške úroku 70,01 % a RPMN 67,44 %. Položka RPMN zahŕňa aj položku úrok + iné položky a je logicky nesprávny údaj, ak je úrok vyšší ako RPMN.

Na základe vyššie uvedeného konštatoval, že úver poskytnutý žalovaným je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, resp. že žalovaný nemal právo na odplatu za poskytnutý úver. Žalovaný nemal platný právny titul na prijatie súm presahujúcich istinu úveru t. j. skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov.

Žalobcovi bol na základe Zmluvy o úvere poskytnutý úver vo výške 2.070,88 Eur. Žalobca v prospech žalovaného uhradil ku dňu 13.10.2021 sumu 5.773,06 eur (5.612,32 eur + 160,74 eur). Z listiny „Platby Z.I“ vyplýva, že za obdobie od 07.01.2013 do 11.08.2021 uhradil 5.612,32 (pozn. od dátumu 13.05.2020 začali byť vykonávané zrážky zo mzdy) a z listiny „Potvrdenie“ zamestnávateľa zo dňa 19.10.2021 vyplývajú vykonané zrážky za mesiace september a október 2021 spolu vo výške 160,74 eur. Celkové bezdôvodné obohatenia predstavuje sumu 3.702,18 eur. Žalobca si však v tomto konaní uplatňuje sumu úhrad bez právneho titulu prijatých bezdôvodne žalovaným za obdobie od 18.12.2018 do 13.10.2021 spolu vo výške 1.522,21 eur.

2. Podaním doručeným v ten istý deň sa žalobca domáhal vydania neodkladného opatrenia, ktorým sa žalovanému uloží povinnosť zdržať sa práva na výkon zrážok zo mzdy žalobcu na základe Žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 08.03.2017 v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8200050161, ktorá mala byť uzatvorená dňa 06.12.2012 medzi žalobcom ako dlžníkom, M. H., J.. XX.XX.XXXX ako spoludlžníkom a žalovaným ako veriteľom a povinnosť oznámiť v deň vykonateľnosti uznesenia o nariadení tohto neodkladného opatrenia zamestnávateľovi žalobcu, aby pozastavil výkon zrážok zo mzdy vykonávaných v súvislosti s uvedenou Zmluvou o revolvingovom úvere.

3. Uznesením zo dňa 12.11.2021 sp. zn. 7Csp/86/2021-60 súd návrhu žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zdržať sa práva na výkon zrážok zo mzdy žalobcu na základe Žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 08.03.2017 v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8200050161, ktorá mala byť uzatvorená dňa 06.12.2012 medzi žalobcom ako dlžníkom, M. H., J.. XX.XX.XXXX ako spoludlžníkom a žalovaným ako veriteľom a povinnosť oznámiť v deň vykonateľnosti uznesenia o nariadení tohto neodkladného opatrenia zamestnávateľovi žalobcu, aby pozastavil výkon zrážok zo mzdy vykonávaných v súvislosti s uvedenou Zmluvou o revolvingovom úvere.

4. K žalobe sa vyjadril žalovaný dňa 26.11.2021, a okrem iného uviedol, že tvrdenia žalobcu, že body 5. a bod 6. zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú identické údaje, teda návrh zmluvy nie je totožný s prijatím tohto návrhu, a preto má ísť v zmysle zákonného znenia o predloženie nového návrhu zo strany veriteľa, odporujú ustanoveniam upravujúcim vznik úverovej zmluvy. Uviedol, že v prípade právnych úkonoch sa z času na čas vyskytujú náhodné zložky (accidentalialia negotii). Pravidelné a náhodné zložky právneho úkonu sú nepodstatnými zložkami právneho úkonu. Ich absencia nebráni tomu, aby išlo o platný právny úkon. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Z bodu 5 (návrhu) a z bodu 6 (prijatia) vyplýva, že žalobca požiadal o úver v sume 1500,- Eur, so splatnosťou 42 mesiacov, pri výške mesačnej splátky 80,37 Eur. Z bodu 6 vyplýva schválenej úveru v sume 1500,- Eur, pri splatnosti 42 mesiacov a pri výške splátky 80,37 Eur. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia žalobcu o neuzavretí zmluvy v písomnej forme dôvodné nie sú. Návrh na uzavretie zmluvy, a rovnako prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o úvere sa nachádzajú na tej istej listine. Rozdiel medzi uvedenými časťami je pritom v údají o RPMN. Samotný údaj RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať). Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schválenej úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákona č. 129/2010 Z.z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhoľ“ žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na to, že vyššie tvrdené ohľadne „dohody“ údaje o RPMN potvrdil Krajský súd v Prešove v uznesení č. k. 3Co/106/2016 zo dňa 03.11.2016.

Ďalej uviedol, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Na podporu uvádzaného poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 13Co/111/2014 - 166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol V zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (č.l.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámení tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Podporne tiež poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy samotný súdny dvor uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (výrok II rozsudku v spomenutej veci). Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňujú identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov, čo bolo zo strany žalovaného splnené.

Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8200050161 zo dňa 06.12. 2012 obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to

- určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok,

- spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej.

Žalovaný tiež poprel tvrdenie žalobcu o neuvedení adresy predávajúceho pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti. Adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť je neaktuálna preto, lebo úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy nebol určený na financovanie nákupu tovaru alebo ceny služieb.

Žalobca tvrdí, že úver bol poskytnutý v nižšej výške, čo má spôsobovať nesprávnosť výšky výslednej RPMN. Žalobca si túto okolnosť nesprávne zamieňa s tým, že medzi stranami došlo k dohode o započítaní poplatku za poskytnutie úveru oproti jeho dojednanej výške.

Údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, je obsiahnutý v bodoch 5 a 6 Zmluvy o revolvingovom úvere; nie je pravdou, že by táto náležitosť v zmluve absentovala.

Žalovaný ďalej uviedol, že Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8200050161 bola uzavretá dňa 06.12. 2012. V čase jej uzavretia platila štátom regulovaná hranica, aká maximálna odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov ako spotrebiteľského úveru je povolená. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v relevantnom období : Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Znenie zákonnej normy výslovne hovorilo o finančnom trhu a o obvyklej odplate na finančnom trhu. Ak by sa mali na mysli priemerné úrokové miery bánk (pozn. takýto údaj sa nepoužíval nikdy pred tým a ani dnes, kde síce najbližšie k tomu je používanie priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk, ale to je údaj iný, spravidla dvojnásobne vyšší ako priemerné úrokové sadzby bánk), potom nemá vecné, logické a ani iné odôvodnenie to, že sa v zákone používal pojem „finančný trh“ a nie „trh bankových úverov.“ Podotkol, že v roku 2012 bol aj pojem finančný trh legislatívne vymedzený v zákone o dohľade nad finančným trhom a z neho jednoznačne plynie, že ide nielen o bankové subjekty, ale všetky subjekty finančného trhu poskytujúce úvery na základe platného povolenia na podnikanie. Ak by sa priemerné hodnoty odplát na finančnom trhu nemali použiť, vzniká logická otázka, prečo ich MF SR vôbec určovalo, prečo sa dané údaje zverejňovali a vyžadovalo sa ich uvádzať v rámci jednotlivých zmlúv. Na súdnu prax ohľadne citovaného ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka sme poukázali aj v priebehu konania, v krátkosti preto len napríklad uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 14Co/1016/2014, zo dňa 30.03.2016, v ktorého odôvodnení sa uvádza, cit.: „Administratívny strop odplaty pri spotrebiteľských úveroch bol zrušený spolu so zrušením zákona č. 258/2001 Z. z., ktorý bol nahradený Zákom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zo dňa 09.03.2010, ktorý nadobudol účinnosť od 11.07.2010 a v časti novelizácie Občianskeho zákonníka účinnosť od 01.07.2010. Súčasťou navrhovanej právnej úpravy bola aj novelizácia Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Navrhované znenie § 53 ods. 6 sledovalo štandardizovanie a zjednotenie režimu posudzovania odplaty pri všetkých druhoch a formách požičiavania peňažných prostriedkov spotrebiteľom. Zákon č. 129/2010 Z. z. upustil režim administratívneho stropu odplaty. Dôvodom pre nové znenie ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného od 01.07.2010 bolo to, že má ísť o spresnenie ukazovateľa, z ktorého sa vychádza pri posudzovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Údajovú bázu, pokiaľ ide o výšku odplaty, lehoty splatnosti, spôsoby zabezpečenia a objemy poskytnutých úverov na finančnom trhu, poskytujú hlásenia uverejňované štvrťročne ministerstvom financií na základe hlásení subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Z novelizovaného ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyplýva, že referenčné kritérium, podľa ktorého sa má posudzovať primeranosť, sa preniesla zo sektoru bánk na sektor finančného trhu ako taký, a teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom ...“

Obvyklá hodnota odplaty za spotrebiteľský úver v čase uzavretia zmluvy o úvere bola 46,35 %.

5. Vo vyjadrení žalobcu zo dňa 20.12.2021 k vyjadreniu žalovaného žalobca okrem iného uviedol, že v podanom vyjadrení sa žalovaná strana mylne domnieva a navodzuje dojem, že žalobca zastáva názor, že údaj o RPMN sa dá dohodnúť stranami zmluvy. Žalobca len na okraj uvádza, že jej je zrejmé, že údaj RPMN je stanovený na základe výpočtu v zmysle prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je však zásadný rozdiel v tom, keď dodávateľ v návrhu zmluvy uvedenie hodnotu RPMN „X“ a v prijatí návrhu túto hodnotu RPMN zmení na „Y“ bez vedomosti spotrebiteľa o tejto zmene! Na podporu svojich doterajších tvrdení a názorov o tom, že v danom prípade nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy, citoval rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, v ktorých Krajský súd v Banskej Bystrici posudzoval

zmluvný formulár žalovaného. Pokiaľ však má byť zmluva jasná, zrozumiteľná a nemá byť zavádzajúca, nesmie sa žiadny údaj v rôznych častiach textu odlišovať od údajov prvotného. Uvádzať odlišné údaje o výške RPMN a odôvodniť túto skutočnosť spôsobom výpočtu a dĺžky trvania úveru, nie je možné, pretože takáto skutočnosť je pre spotrebiteľa zavádzajúca. (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/1266/2014 zo dňa 09.12.2014)

Ak „údaje o požadovanom revolvingovom úvere“ (bod 5. Žiadosti/Zmluvy) sú odlišné od „údajov o schválenom revolvingovom úvere“ (bod 6. Žiadosti/Zmluvy) z dôvodu, že žiadateľ o úver (dlžník) žiadal poskytnúť vyšší úver, než mu veriteľ schválil, potom napriek tomu, že bod 2.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. s takouto situáciou uvažuje, a možno dodať, že priamo obsahom Žiadosti/Zmluvy v bode 7. je zahrnuté „vyhlásenie dlžníka o tom, že berie na vedomie, že ním požadovaná čiastka úveru je maximálna a že veriteľ je oprávnený pri posúdení schopnosti dlžníka aj spoludlžníkov splácať požadovanú výšku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru, pričom výška úrokov a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5. bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany veriteľa,“ správny je názor okresného súdu v tom, že vzhľadom k tomu, že dlžník (odporkyňa) Žiadosť/Zmluvu podpísala dňa 17.08.2010 a veriteľ Žiadosť/Zmluvu podpísal dňa 19.08.2010, kedy následne resp. až vtedy do zmluvy doplnil konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6.), že takúto zmluvu o revolvingovom úvere nemožno mať za riadne a platne uzavretú. Údaje o schválenom úvere v čase, kedy Zmluvu o revolvingovom úvere podpisovala odporkyňa, totiž vôbec neboli obsahom zmluvy, a preto ich odporkyňa písomne akceptovať nemohla. (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/768/2014 zo dňa 01.10.2014). V predmetnej zmluve o úvere je uvedená výška RPMN 67,44 %. Odplata vyjadrená prostredníctvom RPMN, ktorá mala byť poskytnutá za úver je v zmysle § 39 OZ v rozpore s dobrými mravmi, a to pre jej neprimeranú výšku. Žalovaným uvedená výška RPMN 67,44 % v bode č. 6 zmluvy o úvere, je zjavne neprimeraná a pre demokratickú spoločnosť neakceptovateľná. Neprimeraná odplata za úver ohrozuje najmä sociálne slabšie obyvateľstvo a úverový právny úkon za takéto úžerné protiplnenie je ťažko možné podrobiť moderácii. Z celospoločenského hľadiska sú takéto úverové praktiky nebezpečné v súvislosti s neprimeraným úverovým zaťažením obyvateľstva. V uvedenom kontexte poukázal žalobca na rozsudok KS v Banskej Bystrici, sp.zn.: 16Co/205/2018 zo dňa 13. 09. 2018, kde sa uvádza: „Pokiaľ ide o primeranosť výšky zmluvných úrokov, odplaty za poskytnutie úveru - problematika dobrých mravov (na historickom národnom, ale aj európskom pozadí) úzko súvisí s doktrínou o neprípustnom, resp. neprimeranom znevýhodnení založenom právnom úkonom, tak typickou práve v prípade tradičnej „úžery“. Táto doktrína nadobudla v modernom práve váhu a význam a slúži určitým obmedzujúcim spôsobom k naplneniu zásady zmluvnej spravodlivosti.“

„V zmysle uvedeného sa aj na výšku odplaty za poskytovanie finančných prostriedkov je potrebné pozeráť nielen z hľadiska platnosti jej dojednaní v zmysle účinného zákonného ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ale aj z hľadiska toho, či takto dojednaná odplata v podobe úrokov a poplatkov neodporuje všeobecnej predstave primeranosti za zachovania základných zásad, na ktorých je občianske právo postavené t. j. okrem iného i na zachovanie zásady equity. Pritom platí, že neprimerane vysoký úrok je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi. Navyiac odvolací súd zdôrazňuje, že dobré mravy netvorí pevný a uzavretý normatívny systém, ale sú skôr merítkom etického hodnotenia konkrétnej situácie a jej súladu so všeobecne uznávanými pravidlami slušnosti a poctivého konania.“

„Aj keď v prípade tzv. nebankových subjektov možno pripustiť isté navýšenie úrokovej miery úveru oproti bankám a to najmä z dôvodu, že úvery poskytnutú aj menej bonitným klientom a musia počítať s vyššou mierou nesplácaných úverov, tak potom odplata vo výške 88 % je absolútne mimo akejkoľvek rozumnej miery a súd takémuto dojednaniu nemôže poskytnúť ochranu. Dojednanú odplatu medzi účastníkmi zmluvy v prejednávanej veci vo výške 88 % ročne nie je možné charakterizovať inak ako úrok dojednaný v rozpore s dobrými mravmi, v dôsledku čoho okresný súd správne považoval zmluvu v časti odplaty za neplatnú v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.“

Na základe vyššie uvedeného má žalobca za to, že RPMN vo výške 67,44 % je vzhľadom na svoju neprimeranú výšku nutné vyhodnotiť ako právny úkon, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, a súčasne takýto právny úkon je potrebné považovať za absolútne neplatný (§ 39 a 39a OZ). Obdobne aj výšku ročnej úrokovej sadzby považuje za rozpornú s dobrými mravmi (vid. článok III. podanej žaloby) - žalovaný na túto argumentáciu nereagoval vo svojom vyjadrení.

Započítanie poplatku z bodu 8.1 úverovej zmluvy tiež nemožno brať v úvahu, pretože samotné dojednanie o poskytnutí služby (odklad splátok), v súvislosti s ktorou sa mal uhrádzať predmetný poplatok, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Dohoda o poskytnutí služby (odklad splátok) znamenala pre žalovaného prospech ešte skôr ako sám akúkoľvek službu klientom poskytol, pričom

žalovaný navyše ešte obmedzil prístup k tomuto právu (využitiu odkladu splátok) podmienením, aby mal klient pred využitím takej služby (odkladu splátok) uhradené tri splátky, aby bol dlhodobo práceneschopný alebo aby bol s ním ukončený pracovný pomer. Na odloženie splátok v iných prípadoch už klient nárok nemal. Vyššie uvedeným je založená značná materiálna disproporcía a značná nerovnováha vo vzájomnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa. Taktiež je významnou skutočnosťou, že poplatok, ktorý mal byť uhradený za túto „službu“ mal byť jednoznačne súčasťou nákladov na úver a nie súčasťou istiny úveru. Istinou úveru je peňažné plnenie, ktoré je priamo dané do dispozičnej sféry dlžníka. Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/14 vo veci D., E. V. proti FINWAY, a.s. ustálil výklad celkovej výšky úveru tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Žalovaný si preto poplatok z neprijateľnej zmluvnej podmienky započítať nemohol a výšku úveru v zmluve preto uviedol v nesprávnej výške, vo výške inej ako bol v skutočnosti v prospech žalobcu poskytnutý.

6. K vyjadreniu žalobcu sa dňa 12.01.2022 vyjadril žalovaný, ktorý okrem iného uviedol, že trvá na vyjadrení, že RPMN sa nedojednávajú a preto tvrdenia žalobcu „dodávateľ uvedenie v návrhu zmluvy hodnotu RPMN „X“ a v prijatí návrhu túto hodnotu RPMN zmení na „Y“ bez vedomosti spotrebiteľa o tejto zmene.“ Popri zmatečnosti tvrdenia, kedy podľa žalobcu dodávateľ dáva aj návrh a robí aj prijatie návrhu (na uzavretie zmluvy) je dôležité, že žiadne ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. a ani iného právneho predpisu ani len náznakom nedáva dôvod pre opačný záver. Práve spôsob, akým zákon predpisuje spôsob výpočtu RPMN z povahy veci logicky vylučuje, že ide o dojednateľný údaj. Teda nemôže dôjsť k žiadnemu jeho návrhu či zmene. RPMN nie je akousi výnimkou spomedzi náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorá by bola nedohodnuteľná. Rovnako sa nedá dohodnúť priemerná RPMN určovaná štátom (a predsa je súčasť zmluvy) alebo adresa a označenie kontrolného orgánu (a tiež je súčasť zmluvy). Na podporu svojich tvrdení poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/106/2016 zo dňa 03.11.2016 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016. Opakovane vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu o neprimeranej výške odplaty sporného úveru poukázal tiež na to, že Znenie zákonnej normy výslovne hovorilo o finančnom trhu a o obvyklej odplate na finančnom trhu.

7. Na pojednávaní žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na svoje doterajšie vyjadrenia a stručne uviedol, že len samotná odplata, ktorú chcel žalovaný so žalobcom dojednať nie je podľa jeho názoru dojednaná platne. Je v rozpore s dobrými mravmi a je úžerná. Suma sumárom s písomných listín vyplýva, že zo strany žalobcu mala byť celkovo v prospech účtu žalovaného na základe predmetnej úverovej zmluvy uhradená suma 5 773,06 Eur a pričom reálne na účet alebo v prospech žalobcu bola zo strany žalovaného poskytnutá suma 2 070,88 Eur. S poukazom na argumentáciu, na základe ktorej my jednoznačne tvrdíme, že predmetný úver je bezúročný, bez poplatkov sa žalovaný bezpochyby na účet žalobcu bezdôvodne obohatil. S tým, že v predmetnom konaní si uplatňuje žalobca voči žalovanému vydanie bezdôvodného obohatenia len v rozsahu sumy 1 522,21 Eur s prísl. jedná sa o sumy, ktoré boli uhrádzané v prospech žalovaného v období od 18.12.2018 do 13.10.2021.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, najmä - zmluva o revolvingovom úvere 8200050161, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere, platby žalobcu č.l. 9-10, výpis z obchodného registra žalovaného č.l. 11-12, potvrdenie o zrážkach č.l. 13, úrokové sadzby ECB 4.l. 14, žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy č.l. 33, zmluvné dojednanie Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., č.l. 86-87, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2012 č.l. 95 a ostatných listín nachádzajúcich sa v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Z pripojenej listiny: zmluvy o revolvingovom úvere podpísanej žalobcom dňa 28.11.2011 a žalovaným dňa 06.12.2012 č. 8200050161 vyplynulo, že žalobca spoločne s manželkou ako spoludlžníci požiadali o poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1500 eur. Tento mal byť splatený v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur. Celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť bola vo výške 3375,54 Eur. Predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov po poskytnutí revolvingu bola uvedená v bode 5. „Údaje o požadovanom úvere (vyplňte)“ vo výške 63,32 %, predpokladaná RPMN za úver 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, revolvingu 76,21 % a v bode 6. „Údaje o schválenom revolvingovom úvere v Eur (nevypĺňajte)“

bola RPMN za úver uvedená vo výške 67,74 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 60,49 % a ročná úroková sadzba vo výške 70,01 %, revolvingu 76,21 a bola tam uvedená aj ročná úroková sadzba úrokov z omeškania vo výške 8,75 %.

10. Z listiny Oznámenie Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi- zmluva o revolvingovom úvere č. 8200050161 vyplýva schválená výška úveru 1500 Eur splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 80,37 Eur, dátum splatnosti prvej splátky 20.01.2013 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru 20.06.2016, celková výška úveru 1500 Eur, RPMN úveru 67,44 %, schválená výška revolvingu 902,92 Eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 80,37 Eur, RPMN (predpokladaná) po vykonaní revolvingu 60,49 %

11. Z listiny „Platby Z. H. - XXXXXXXXXXXX“ vystavenej ku dňu 09.09.2021 vyplýva čerpanie čiastky 1392,12 Eur dňa 06.12.2012 a čiastky 678,76 Eur dňa 29.12.2014 a že za obdobie od 07.01.2013 do 11.08.2021 uhradil sumu 5612,32 Eur.

12. Z listiny „Potvrdenie“ zamestnávateľa zo dňa 19.10.2021 vyplývajú vykonané zrážky za mesiace september a október 2021 spolu vo výške 160,74 Eur.

13. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa odseku 4 písm. a/ uvedeného ustanovenia, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 53 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi

18. Podľa § 451 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

20. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je v časti istiny v celom rozsahu dôvodná a v časti príslušenstva v prevažnej miere dôvodná.

21. Predmetom nároku žalobcu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného, ktorý sa mal na úkor žalobcu obohatiť tým spôsobom, že žalobcovi bol poskytnutý zo strany žalovaného úver v celkovej sume 2070,88 Eur, a žalobca mu uhradil spolu 5773,06 Eur, napriek tomu, že zmluva, na základe ktorej mu žalovaný úver poskytol je absolútne neplatným právnym úkonom, alternatívne je bezúročná a bez poplatkov. Bezdôvodné obohatenie pritom predstavovalo sumu, ktorú žalobca žalovanému uhradil nad rozsah poskytnutého úveru, či už titulom neplatného právneho úkonu alebo bez právneho dôvodu (absolútna neplatnosť /bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere). Žalobca si v tomto konaní uplatnil len časť uvedenej sumy v podobe úhrad za obdobie od 18.12.2018 do 13.10.2021 spolu vo výške 1522,21 Eur.

22. Úlohou súdu tak v tomto konaní bolo primárne posúdiť platnosť spornej úverovej zmluvy, resp. posúdiť, či v prípade, ak je zmluva platná, obsahuje všetky náležitosti, ktorých absencia je spojená so sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

23. V prvom rade je potrebné podotknúť, že napriek formulácii úveru v zmysle zmluvy ako revolvingového, zákon o spotrebiteľských úveroch (z. č. 129/2010 Z.Z) takýto pojem nepozná. Na takýto typ úveru sa preto vzťahujú v zásade všetky povinné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy a nepochybne pre takto zmluvne založený vzťah platia aj ustanovenia občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. OZ). Aj zo samotného znenia Zmluvy vyplýva, že žalobcovi bol poskytnutý klasický úver s kumulatívnou možnosťou čerpania tzv. revolvingu (opakovaného čerpania úveru).

24. Súd takto dospel k záveru, že Zmluva (o revolvingovom úvere č- 8200050161 podpísaná žalobcom dňa 28.11.2012 a žalovaným dňa 06.12.2012) je absolútne neplatným právnym úkonom, a to z dôvodu rozporu zmluvy so zákonom, konkrétne s ustanovením § 53 ods. 6 OZ. Podľa uvedeného ustanovenia nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch“. Súd sa v tomto smere priklonil k argumentácii žalovaného, že obvyklou odplatom na finančnom trhu sa nemyslia priemerné úrokové miery bánk, ale je nutné zohľadňovať všetky subjekty poskytujúce úvery na finančnom trhu. Výšku odplaty pritom percentuálne vyjadruje RPMN. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné vzhľadom na vyššie uvedené posudzovať, či dojednaná výška odplaty podstatne neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Medzi rozhodujúce kritériá, podľa ktorých sa posudzuje obdobnosť prípadu (aj keď sú len demonštratívne) nepatrí subjekt, ktorý poskytuje úver. Údaj, ktorý najlepšie zohľadňuje kritériá pre posudzovanie odplaty v obdobných prípadoch, ako sú spôsob a miera zabezpečenia záväzku spotrebiteľa, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehota splatnosti ako kritériá platné pre zmluvu zo dňa 06.12.2012 je priemerná hodnota RPMN. Údaj o priemernej hodnote RPMN zohľadňuje úvery poskytované na finančnom trhu všetkými veriteľmi (vrátane nebankových subjektov). V zmysle dôvodovej správy k článku II. bodu 2. zákona č. 129/2010 Z. z., ktorým bolo novelizované znenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a toto znenie platilo aj v čase uzatvárania zmluvy, sa pod podstatným prevýšením rozumie odplata prevyšujúca o viac ako 20 % odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2012 RPMN pri tomto úvere vyjadrujúca percentuálne odplatu činila 46,35 %. Z uvedeného je zrejmé, že RPMN vo výške 67,44 %, ktorú si v zmysle bodu 6 úverovej zmluvy mali strany dohodnúť, je nutné

považovať za odplatu, ktorá podstatne prevyšuje odplatu (priemernú hodnotu RPMN vo výške 46,35 %) obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (o viac ako 20 %). Nakoľko tak z uvedeného dôvodu v prípade spornej úverovej zmluvy ide o právny úkon, ktorý svojím obsahom odporuje zákonu (§39 OZ), súd ju vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon.

25. Súd sa pritom nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že dôvodom absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy bol nedostatok prijatia nového návrhu zmluvy žalovaného zo strany žalobcu, čo do zmenených údajov RPMN a predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu (doplnené žalovaným až dodatočne). Pričom ale ma súd zároveň za to, že zmeniť výšku RPMN úveru bez toho, aby to neznamenal odmietnutie návrhu akceptantom (žalovaným) a zároveň, aby to nebol nový návrh, resp. protinávrh, nie je podľa § 44 ods. 2 OZ možné. Zmenené údaje, ktoré boli obsahom bodu 6 zmluvy, predstavovali nový návrh, a v spore nebolo preukázané, že žalobca takýto návrh písomne akceptoval. V rámci kontraktačného procesu, medzi stranami sporu teda preukázateľne nedošlo k akceptácii nového návrhu zmluvy o úvere žalobcom v požadovanej forme (písomne), ktorý obsahoval iné údaje ako pôvodný návrh a to ohľadne výšky RPMN. Žalovaným modifikované zmluvné podmienky tak neboli žalobcom písomne prijaté. Uvedený nedostatok písomnej formy prijatia nového návrhu žalovaného však nie je sankcionovaný absolútnou neplatnosťou zmluvy, ale úver by sa považoval podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. pre nedostatok písomnej formy za bezúročný a bez poplatkov.

26. Z dôvodu absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy bolo nutné vzájomné plnenia strán zmluvy vyhodnotiť ako plnenia z neplatného právneho úkonu, a teda ako bezdôvodné obohatenie na strane tej ktorej zmluvnej strany. Bezdôvodné obohatenie predstavuje záväzkový právny vzťah, z ktorého pohľadávka vzniká tomu, na koho úkor sa iný bezdôvodne obohatil, a dlh tomu, kto obohatenie získal. Keďže žalobca preukázateľne svoje obohatenie žalovanému nielen že vrátil, ale zaplatil žalovanému nad rozsah poskytnutej sumy (úveru), došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu. Žalobcom preplatená časť pritom predstavovala sumu 3702, 18 Eur (5773,06- 2070,88 Eur), z ktorej si žalobca uplatnil len časť vo výške 1522,21 Eur. Súd preto nároku žalobcu v časti istiny v celom rozsahu vyhovel.

27. Nakoľko súd dospel k záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy, nepovažoval už za potrebné vysporiadať sa so všetkými argumentami, pre ktoré žalobca považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a naopak protiargumentami žalovaného. Možno však poukázať na odsek 25 tohto odôvodnenia, z ktorého vyplýva, že ak by aj súd nedospel k záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere (odsek 24 odôvodnenia), musel by pre nedostatok jej písomnej formy konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy pre nedostatok písomnej formy zmluvy. Dôsledkom uvedenej skutočnosti by z pohľadu výsledku tohto konania musel byť rovnaký záver súdu (vo vzťahu k dôvodnosti nároku žalobcu), k akému súd v tomto konaní dospel.

28. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Žalobca si tiež uplatnil nárok na priznanie úrokov z omeškania z dlžnej sumy, pričom si ich vyčíslil v zákonnej výške úrokovej sadzby 5 % ročne. Bezdôvodné obohatenie predstavuje záväzkový právny vzťah, z ktorého pohľadávka vzniká tomu, na koho úkor sa iný bezdôvodne obohatil, a dlh tomu, kto obohatenie získal. Ak tento dlh (povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie) nespočíva v povinnosti vydať vec, ale v platobnej povinnosti, je nepochybné, že ide o dlh peňažný, s ktorého riadnym a včasným nesplnením spája ustanovenie § 517 OZ nepriaznivý dôsledok vzniku omeškania na strane dlžníka s právom veriteľa požadovať okrem plnenia aj úroky z omeškania. V zmysle § 563 OZ pritom platí, že ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Z vykonaného dokazovania

nevyplýnula akákoľvek dohoda o čase plnenia záväzku žalovaného z titulu bezdôvodného obohatenia. V danom prípade tak omeškanie s plnením u žalovaného v zmysle § 563 OZ mohlo nastať deň nasledujúci po prvom dni po tom, čo ho žalobca vyzval na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Preukázateľne bol žalovaný žalobcom prvýkrát vyzvaný na vrátenie bezdôvodného obohatenia až prostredníctvom súdom doručenej žaloby žalovanému dňa 19.11.2021. Splatnosť záväzku žalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia tak nastala nasledujúci deň, t.j. 20.11.2021 a omeškanie nasledujúci deň, t.j. 21.11.2021. Súd preto úroky z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil v zákonnej sadzbe (5 %) priznal počnúc odo dňa 21.11.2021, ktorý bol prvým dňom omeškania žalovaného s vrátením bezdôvodného obohatenia, a to vo výške, ktorá je uvedená vo výroku tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania preto súd žalobu zamietol.

31. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

32. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

35. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko mal vo veci v časti istiny nároku plný úspech. Súčasťou tohto nároku žalobcu sú aj trovy súvisiace s vydaným neodkladným opatrením v tomto konaní. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Revúca na Krajský súd v Banskej Bystrici v 2 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie